

perom z Nižnej, Dolného Kubína, Žiliny, Bytče, Martina či Rajca. Potom som bol v „bčeko“, s ktorým som hrával piatu a šiestu ligu. Moju ďalšiu kariéru pribrzili zranenia a iné zdravotné problémy. Uplynulá sezóna 2022/2023 bola jednou z najúspešnejších v celej histórii, keď tri naše družstvá postúpili do vyšších súťaží. Prvému mužstvu vyšiel postup do III. ligy, C-tím sa prebojoval do VI. ligy a „dčeko“ sa vďaka víťazstvu v ôsmej lige posunulo do siedmej.“

Formoval ho Karol Zubaj

OSTK Lubeľa má už niekoľko desiatročí veľké renomé, o ktoré sa zaslúžili zakladatelia tunajšieho stolného tenisu vedení Karolom Zubajom a ich nasledovníci. „Karol Zubaj je žijúcou legendou ľubeľského a regionálneho stolného tenisu. V časoch, keď sa oddiel zakladal, venoval zvýšenú pozornosť mládeži. Počas dlhoročného pôsobenia v stolnom tenise vychoval množstvo hráčov. Karol je fantastický človek, ktorý mi dal veľa aj z ľudského hľadiska. Neskôr sa stal mojim dobrým priateľom. Veľmi si ho vážim. S týmto charizmatickým, inteligentným a čestným človekom sa dalo rozprávať na každú tému. A ten jeho zmysel pre humor. Boli sme ešte len v šatni a už všetkým spravil dobrú náladu a vlastne nás už pripravoval na tréning. Medzi dospelými som začínať v nižších súťažiach. Moja výkonnosť postupom času narástla až natoľko, že som porádil aj hráčov z kvalitnejších súťaží. Mnohí nechápali, vyžvedali, pýtali sa, čo som zač, lenže Karol sa len usmieval.“

Tímové a individuálne úspechy

Alino je navonok nenápadný a skromný človek. Vzrastom nvyšoký muž (168) má povest' nebojácneho hráča s džentlmen'ským vystupovaním, ktorý nepokazí žiadnu zábavu. Medzi stolnými tenistami je známy ako bojovník na pohľadanie. Z kolektívnych tri-

umfov si váži víťazstvo Lubele B v VI. lige sezóny 2010/2011 a všetky postupy do vyšších súťaží. Do jeho zbierky patria tiež trofeje z dvojhry a štvorhry.

„Počas rokov, čo som robil v Liptovskom Hrádku sme chodievali na turnaje, kde sme hrali proti súperom z iných závodov koncernu. V družine našej Tesly som bol spoločne s Michalom Hodorom, Milanom Halaškom st., Júliusom Moravčíkom a dnes už nežijúcim Vladimírom Šmihulom. Turnaje sa konali vo viacerých mestách bývalého Československa. Spomínam si na Pardubice a Tábor, odkiaľ som si priniesol ocenenia a spomienky na celý život. V ročníku 2010/2011 som bol v základe ľubeľskej rezervy, s ktorou sme vyhrali šiestu ligu. Centím si tiež 7. priečku z V. ligy 2012/2013, kde boli mojimi partnermi Karol Zubaj, Mário Humený, Branislav Kubík a Martin Javorek. S touto skvelou partiou sme odohrali mimoriadne vydatenú sezónu, hrali sme od srdca a stolným tenisom sme sa bavili. V konečnom poradí piatej ligy sme dokonca o niekoľko priečok predčili aj naše A-mužstvo, ktoré v nasledujúcom ročníku 2013/2014 bojovalo o záchranu. V závere uvedenej sezóny hralo „bčeko“ dôležitý duel v Liptovskom Hrádku, ktorý bol tiež ohrozený zostupom. Ak sme chceli nášmu „dčeku“ pomôcť k záchrane, museli sme domácich poraziť. V náročnom stretnutí som vyhral kľúčovú dvojhru, ktorá rozhodla o zotrvaní A-tímu v piatej lige.

Z individuálnych triumfov si centím víťazstvo v dvojhre, ktoré som dosiahol na Vianočnom turnaji v Lubele v roku 2007. Viac úspechov mám zo štvorhry. S Máriom Humeným sme v roku 2009 ovládli turnaj v Ilanove, kde sa nám darilo aj v roku 2011, keď sme skončili tretí. Ďalším pekným výsledkom bolo naše víťazstvo na Vianočnom turnaji v Lubele v roku 2009, kde sme o dva roky neskôr obsadili 3. pozíciu. Ďalšiu štvorhru som vyhral v roku 2012.“

Oblúbil si súťaže skôr narodených

Po dovŕšení štyridsiatky sa stal pravidelným účastníkom Turnaja veteránov Liptova, kde vynikol v roku 2008, keď bol druhý v kategó-

rii do 49 rokov. Dvakrát sa prebojoval na finálové turnaje organizované Slovenským klubom veteránov, kam sú nominovaní iba ôsmi hráči daného vekového rozpätia. „V máji 2007 sme sa s Karolom Zubajom dohodli, že si predĺžime sezónu. Dohodli sme sa, že si pôjdeme zahrať na celoslovenský turnaj veteránov do Ružomberka, kde sme potom chodili tri roky. Na turnajoch veteránov, ktoré sa organizujú po celom Slovensku, sa mi začalo neskutočne dariť. Na veteránske súťaže

sme sa pripravovali celé leto, trénovali sme aj v úmorných horúčavách. V napredovaní mi pomáhali tréningy s Karolom Zubajom a Máriom Humeným. Výhodou bolo, že hrajú odlišným štýlom. Karol je kontrový hráč, Máriovou prednosťou je zasa rýchlosť úderov. Počas roka sa odohrali turnaje v Ružomberku, Martine, Trenčianskej Teplej, Považskej Bystrici, Trebišove a v Novej Bani. Na každom z nich som postúpil zo skupiny a body mi utešene pribúdali. Samozrejme, s výsledkami rástla

aj moja chuť a sebavedomie. Vďaka vyrovnaným výkonom som v roku 2008 dostal premiérovú pozvánku na finálový turnaj do Ružomberka, kde sa predstavili najlepší hráči každej vekovej kategórie. V hale ŠKST som zápolil medzi 40 – 49 ročnými mužmi a skončil som na 7. mieste. Druhykrát som bol na zdverečnom turnaji veteránov nominovaný v roku 2009. V Bratislave – Vajnorochoch, kde sa najprestížnejšia akcia skôr narodených uskutočnila, som obsadil 4. priečku. Zvláštne miesto v mojom živote majú Turnaje veteránov Liptova. Tieto podujatia majú neobvyčajné čaro. Rád spomínam na rok 2007, keď som hral kategóriu 40 – 49 r., v ktorej som získal cenu za 2. miesto.“

Futbalová kariéra

Futbal hrával v Lubele, Dúbrave a Liptovských Vlachoch, kde ako 39-ročný ukončil aktívnu kariéru. „Futbalové gény som zdedil po otcovi Valentínovi, ktorý hrával futbal v 60. rokoch 20. storočia. V Lubele som začal pri žiakoch, pokračoval v doraste a pri mužoch. Po vojenčine v Topoľčanoch som sa vrátil do materského klubu. Nasledovalo päť rokov v Dúbrave, kde sa hrala I. B trieda (dnešná VI. liga), a návrat do Lubele. Ako záložníka ma tešili gólové príhrávky i góly, ktoré som dával. Po presune do obrany, ma to chytilo aj vzadu, lebo ako obranca som mal všetkých hráčov pred sebou. Na sklonku kariéry som hral po rok v Liptovských Vlachoch. Roky prežité s futbalom neľutujem, skôr naopak. V každom klube boli super partie, ktoré stmelovali aj posedenia pri pivku. Teraz je to zväčša tak, že hráč príde k štadiónu, odohrá zápas, hodí kopáčky do auta a už ho nieť.“

Vyučený nástrojár

„Po absolvovaní základnej školy som odišiel do Liptovského Hrádku, kde som sa vyučil a zamestnal. Po odchode z Tesly som prešiel do Rudných baní v Dúbrave. Keď v roku 1991 pracovisko zavreli, prišiel som o robotu a musel som si hľadať inú. Nasledovalo niekoľko rokov v Ružomberku a 19-ročná éra v nábytkárskej firme z Liptovského Mikuláša, kde som pracoval ako operátor na tri zmeny.“

Zapálený turista, záhradkár a darca krvi

Vo voľnom čase sa venuje turistike, bicyklovaniu, cestovaniu a záhrade, kde má stále dost práce. Je tiež dlhoročným darcom krvi a držiteľom zlatej plakety MUDr. Janského. „Športujem v podstate celý rok. V lete mám cyklistiku ako doplnok k iným aktivitám, vyčistí sa mi pre nej hlava a slúži mi aj na nabratie kondície. Najčastejšie jazdím okolo Liptovskej Mary, do Jasnej, na Strbské Pleso či Čierny Váh. Päť alebo šesťkrát som bol na cyklomaratone po stopách Martina Rázusa, ktorý organizuje Vitalit Liptovský Hrádok. Táto krásna akcia býva v auguste a jej trasa má dĺžku 182 kilometrov. Naši rodičia už nežijú. O tri roky staršia sestra Tatiana sa usadila v Banskej Bystrici. Spoločne sa tešíme z jej vnukov Riška a Jakubka Koščákovcov.“

Juraj Švento
foto archív Alína Šveca

Na päťročné pôsobenie v TJ Baník Dúbrava spomína do dnešných dní.

